

מסכת כריתות

פרק ו' משנה א'

המִבְיאָא אֲשֶׁר פָּלוּ וַיְדַע לֹז שֶׁלָּא חָטָא, אָמָר עַד שֶׁלָּא נִשְׁחַט,
יֵצֵא וַיָּרֶא בְּעִדר, דָּבְרֵי רַבִּי מַאיָּר. וְחַכְמִים אָמְרִים, יֵרֶא
עַד שִׁיטָּאָב, וַיַּמְכֵר, וַיַּפְלֵל דָּמָיו לְנִקְבָּה. רַבִּי אַלְיעָזֶר אָמָר,
יַקְרֵב, שֶׁאָמָר אֵינוֹ בָּא עַל חָטָא זוֹה, הַרְבֵּי הוּא בָּא עַל חָטָא אַחֵר.
אָמָר מַשְׁנַחַט נִזְדַּע לֹז, הַדָּם יִשְׁפַּךְ וְהַבְּשָׂר יֵצֵא לְבֵית הַשְּׁרָפָה.
גִּזְרָק הַדָּם, הַבְּשָׂר יִאָכֵל. רַבִּי יוֹסֵי אָמָר, אַפְלֵל דָּם בְּכֹס,
יִזְרָק, וְהַבְּשָׂר יִאָכֵל: